

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

გობაური

გობაური ს. ჯანაშიას
სახელობის
საქართველოს მუზეუმი
თბილისი

გობაური, ღვინისა და არყის ჩასასხმელი მოზრდილი თიხის ჭურჭელი (იყენებდნენ სანყაოდაც). იტევდა 1,5–2 თუნგ, ე. ი. 4,5–7,2 ლ (3 - 4 ხელადა) სითხეს (თეიმურაზ ბაგრატიონი). ადრე გავრცელებული იყო მთელ საქართველოში, XIX ს-იდან კი - უმეტესად ქართლ-კახეთსა და რაჭა-ლეჩხუმში. გ. ზოგჯერ მოჭიქულია, აქვს სწორი, მაღალი ყელი, მრგვალი, იშვიათად ძირისკენ შევიწროებული მუცელი, უტუჩო პირი და ბრტყელი ყური. ხშირად შემკულია რელიეფური ორნამენტით (ცხოველების ან ფრინველების გამოსახულებები, გეომ. და მცენარეული მოტივები). ზოგიერთ გ-ზე გამოსახულია ქალის ფიგურა, რ-იც ნაყოფიერების ძვ. ქართ. ქალღვთაებასთან უნდა იყოს დაკავშირებული. აღმ. საქართველოში განთქმული იყო სოფ. ნინოწმინდაში (გარეკახეთი) დამზადებული მოჭიქული გ-ები. საქართვე. ეროვნ. მუზეუმში დაცულია გ-ების (მ. შ. გათხრებისას მოპოვებული გ-ები) მდიდარი კოლექცია.

ლიტ.: კერამიკა. მოჭიქული ჭურჭელი (ალბომი), თბ., 1964; ქართული ხალხური კერამიკა (კატალოგი), თბ., 1964.

რ. თოდუა